

Alles wat van mij is, is van jou God is liefde 4

Jezus' verhaal over een vader en zijn twee zonen uit Lucas 15 spreekt altijd opnieuw aan. Het is echt een levensverhaal waarin we ons kunnen herkennen in onze geloofsworsteling: wat zijn we vaak de weg kwijt! Maar Jezus vertelt heel beeldend hoe onvoorwaardelijk de liefde van God is.

De jongste zoon

Onze aandacht richt zich, mee aan de hand van een pen- en penseeltekening uit 1642 en een schilderij uit 1668 van Rembrandt, het sterkst op de jongste zoon die zijn hoofd tegen het hart van zijn vader drukt. Hij was de weg helemaal kwijt geweest maar was, toen de donkerheid in zijn leven het diepst was geweest, tot inkeer gekomen en weer op weg naar zijn vader gegaan. Zijn vader staat al op hem te wachten: blijkbaar kunnen we niets doen waardoor we tijdens ons leven Gods liefde kunnen verspelen! Een krachtige troost voor als je zorgen hebt over jezelf of je kinderen.

De broer van de jongste

Maar er is nog een zoon, de oudste. Ook hij is de weg kwijt, minder zichtbaar maar niet minder ernstig. Er is ten diepste een grote gelijkenis tussen de beide broers. Het zijn broers van hetzelfde huis, uit één gezin: er is meer wat ze verbindt dan wat ze scheidt. Bij de jongste is sprake van hartstocht zonder gehoorzaamheid. Bij de oudste is sprake van gehoorzaamheid zonder hartstocht.

De oudste zoon

Wie is die oudste? De situatie waarin Jezus dit verhaal vertelt maakt dat duidelijk (Luc. 15:1-2). De jongste zoon staat model voor de tollenaars en zondaars waaraan iedereen kan zien dat ze de weg kwijt zijn. De oudste zoon staat model voor de Farizeeën en schriftgeleerden die Jezus bekritisieren omdat ze vinden dat ze de weg zelf zo goed weten. Maar Jezus maakt even helder als confronterend duidelijk dat juist de

***Dit zeg ik tegen jullie om
je mijn vreugde te geven,
dan zal je vreugde
volkomen zijn.***

- Johannes 15:11 -

laatste groep op een dwaalspoor zit. Jezus ontdekt hen aan hun woede en hun kritiek. Woede: de oudste zoon laat alle in de loop van de jaren opgekropte woede naar buiten komen als de jongste zoon een feest krijgt aangeboden. Woede is een uiting van verinnerlijkte wrok en bitterheid: 'Ik ontvang niet wat ik verdien'; 'Ik ben beter dan anderen en waarom merkt niemand dat op?' Kritiek: de oudste bekritiseert zowel zijn broer als zijn vader. 'Die zoon van u' is al net zo verkeerd als diens vader. Kritiek (altijd oordelen) maakt eenzaam, kritiek staat verbondenheid in de weg.

De vader

Veel aardse vaders zouden woedend reageren ('Wegwezen jij, ik wil je er niet meer bij hebben!') of moralistisch ('Je doet maar alsof je blij bent, maar je gaat dit feest niet verzieken'). Maar wat zegt de vader in het verhaal? 'Mijn jongen.' De onverbondenheid van de zoon heeft geen gevolgen voor de verbondenheid die de vader voelt. 'Jij bent altijd bij me.' De vader zegt dus niet dat zijn zoon ten diepste altijd afwezig was (innerlijk). Zo worden dus ook de Farizeeën en schriftgeleerden niet afgewezen: zij zijn altijd bij God! 'Alles wat van mij is, is van jou.' De vader heeft een zeer ruim hart en nodigt zijn oudste zoon uit om zijn bestaan nieuw te ervaren: niet vanuit wat er ontbreekt, maar vanuit wat er allemaal wel is. Het is niet bekend hoe de oudste zoon heeft gereageerd: het verhaal eindigt met een deur die open staat.

Jezus

Wie is die vader? Het is Jezus zelf. 'Wie mij heeft gezien, heeft de Vader gezien' (Joh. 14:9). Hij zegt tegen ons: 'Alles wat van mij is, is van jou.' Al zijn vreugde, zijn liefde, zijn kracht, zijn gerechtigheid, al zijn 'schatten en gaven' (Zondag 20, antwoord 55)! Dit verhaal is een uitnodiging om woede en kritiek achter ons te laten en te kiezen voor dankbaarheid. We hebben in Christus alles al!

Gebod: *Dank U, Jezus onze Heer, dat U met zoveel liefde, vanuit zulke diepe verbonden-*

heid naar ons toekomt, zo onvoorwaardelijk. We erkennen dat we vaak de weg kwijt zijn, we erkennen dat er nog zoveel woede en kritiek kan huizen in onze harten. Maar U laat ons zien dat alles wat van U is ook van ons is. Geef ons door de Geest de moed om een houding van woede en kritiek achter ons te laten en te kiezen voor een levenshouding van dankbaarheid. U hebt zo ongelooflijk veel wat U met ons wilt delen: verzoening, vergeving, genezing, kracht, hoop, onvoorwaardelijke liefde, zachtmoedigheid, eeuwig leven. Heer Jezus, maak dankbare mensen van ons, door uw genade. Amen.

Bronwater in de kleine groep

- Lees samen de gelijkenis van de verloren zoon (Lucas 15:11-32). Welke aspecten van het verhaal treffen je het meest?
- Wat herken je van jezelf in de jongste zoon en wat in de oudste?
- Praat samen door over woede en kritiek waar je mee te maken hebt (van jezelf of van anderen).
- Hoe kun je komen van een kritische (oordelende) levenshouding naar een dankbare levenshouding?

Kijk ook op: www.josdouma.nl/godisliefde

***Ik ben tegen alles bestand
door hem die mij kracht geeft.***

- Filippenzen 4:13 -

Fonteinkerk Haarlem